U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky, JUDr. Vojtěcha Šimíčka, JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **V. R.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 7. 2006, č. j. 63 Az 88/2005 - 22,

t a k t o :

I. Řízení **s e z a s t a v u j e** .

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 8. 7. 2005, č. j. OAM-1187/VL-10-04-2005, žalovaný zamítl žádost stěžovatele o udělení azylu podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Stěžovatel proti rozhodnutí žalovaného podal žalobu, kterou krajský soud kasační stížností napadeným rozsudkem zamítl. Proti tomuto rozhodnutí podal stěžovatel kasační stížnost, ve které požádal o ustanovení bezplatného právního zástupce. V kasační stížnosti uvedl jako místo pobytu adresu P. 569, 190 11 P. 9. V rámci zjišťování majetkových poměrů žalobce se krajský soud provozovatele ubytovacího zařízení sídlícího na výše uvedené adrese dotázal, zda je v něm stěžovatel ubytovaný a v jaké výši hradí poplatky za ubytování a služby s tím spojené. Provozovatelka tohoto ubytovacího zařízení odpověděla, že stěžovatel na této adrese ubytován není a nebyl, pouze mu byla vydána rezervace a není s ním v žádném kontaktu (č. l. 38. soudního spisu). Krajský soud se snažil místo pobytu zjistit též prostřednictvím Policie ČR (č. l. 44 a 45 soudního spisu), ale bez úspěchu.

Podle § 47 písm. c) zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního v platném znění (dále jen „s. ř. s.“) soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon. Zákon o azylu v § 33 písm. b) stanoví, že soud řízení zastaví, nelze-li zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce). Nejvyšší správní soud se již k otázce, co musí být splněno, aby mohl být žalobce považován za osobu neznámého pobytu vyjádřil v rozsudku ze dne 21. 11. 2006, č. j. 2 Azs 113/2006 - 32, dostupné na www.nssoud.cz, kdy bylo judikováno, že: „. . . *Soud musí vyčerpat všechny dostupné možnosti ke zjištění místa pobytu účastníka; vedle informací získaných z databáze žalovaného si soud musí opatřit vyjádření příslušných orgánů Policie ČR, případně provést šetření v místě žalobcova hlášeného pobytu apod*.“

V daném případě pak tedy vzhledem k výše uvedenému lze konstatovat, že místo pobytu stěžovatele nelze zjistit.

Nejvyšší správní soud proto v souladu s § 33 písm. b) zákona o azylu usnesením rozhodl o zastavení řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. c) s. ř. s., § 120 s. ř. s.

V souladu s ustanovením § 60 odst. 3 věta prvá, § 120 s. ř. s. bylo vysloveno, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. května 2007

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu